

מסור בידם א"כ גם משה ידע מזה וא"כ מהו הוכחה מזה. ע"ש החירון בדומה מאוד. והנראה בזה הוא כן. והנה בתיבות אלו פקוד יפקוד שם נרמז סוד הגאולה. והיינו כמבואר בבעה"ט ע"כ פקד יפקוד שבסוף פרשה זו. שפירש יפקוד לשון חסרון. והרמז פקוד יפקוד. ל"ל כמנין פקוד שעולה ק"ץ סיניו ק"ץ שנה יחסר מן ת' שנה ושאר רדו ע"ש. והשם יבואר על כפון. וזה שכתב רש"י ז"ל שכבר סימן זה מסור בידם שבגלות זה הם נגאלים היינו שבלשון זה פקוד יפקוד חוכו נרמז סוד הגאולה כאמור. ומה ידעו כולם אבל לא ידעו היכן והאיך הוא הרמז שכתבו. והי' הדבר סתום עד שבה הזמן קץ הגאולה אז הראה הקב"ה למשה וגילה לו הסוד הרמז שכתבו כנ"ל. וזה שאל הקב"ה למשה ואמרת אליהם ה' אלקי אבותיכם נראה אלי לאמר פקד פקדתי אתכם היינו שהראש לו הסוד הגאולה הרמז בלשון פקוד יפקודי כנ"ל. ואמר לו שילך לישראל וגילה להם זה ושמעו קולך. וז"ש רש"י מכיון שתאמר להם זה ישמעו לקולך וכבר סימן זה מסור בידם שבלשון זה הם נגאלים. פי' וזה כבר מסור בידם שבלשון זה חוכו נרמז סוד הגאולה ד' ה' סתום ולא ידעו האיך הוא הרמז וזכרון שתאמר וגלה להם הרמז שכתבו ממילא ישמעו לקולך וד"ל:

פקוד ע"ש. וקשה קשיית השפ"ח. כיון שסימן זה מסור בידם א"כ גם משה ידע מזה וא"כ מהו הוכחה מזה. ע"ש החירון בדומה מאוד. והנראה בזה הוא כן. והנה בתיבות אלו פקוד יפקוד שם נרמז סוד הגאולה. והיינו כמבואר בבעה"ט ע"כ פקד יפקוד שבסוף פרשה זו. שפירש יפקוד לשון חסרון. והרמז פקוד יפקוד. ל"ל כמנין פקוד שעולה ק"ץ סיניו ק"ץ שנה יחסר מן ת' שנה ושאר רדו ע"ש. והשם יבואר על כפון. וזה שכתב רש"י ז"ל שכבר סימן זה מסור בידם שבגלות זה הם נגאלים היינו שבלשון זה פקוד יפקוד חוכו נרמז סוד הגאולה כאמור. ומה ידעו כולם אבל לא ידעו היכן והאיך הוא הרמז שכתבו. והי' הדבר סתום עד שבה הזמן קץ הגאולה אז הראה הקב"ה למשה וגילה לו הסוד הרמז שכתבו כנ"ל. וזה שאל הקב"ה למשה ואמרת אליהם ה' אלקי אבותיכם נראה אלי לאמר פקד פקדתי אתכם היינו שהראש לו הסוד הגאולה הרמז בלשון פקוד יפקודי כנ"ל. ואמר לו שילך לישראל וגילה להם זה ושמעו קולך. וז"ש רש"י מכיון שתאמר להם זה ישמעו לקולך וכבר סימן זה מסור בידם שבלשון זה הם נגאלים. פי' וזה כבר מסור בידם שבלשון זה חוכו נרמז סוד הגאולה ד' ה' סתום ולא ידעו האיך הוא הרמז וזכרון שתאמר וגלה להם הרמז שכתבו ממילא ישמעו לקולך וד"ל:

דשתא ימותק מאוד זהו שכתב רש"י ז"ל בכאן. בקש לגלות את הקץ ונסתלקה ממנו שכינה ינו שבקש לגלות להם מפרש את הקץ היינו המספר י"ץ שנים שיגכה הקב"ה מן הח' שנים ולא ישמעו רב י"ץ שנים. נסתלקה ממנו שכינה. החייל אומר דברים רים פי' החייל אומר להם הסוד הזה בדברים אחרים נו בלשון נסתר ברמז לא מפורש היינו בלשון פקוד וזו והרמז קץ הגאולה לפון שכתבו כנ"ל והבן. ובנוף יין היכן נאמר שיעקב אמר להם הלאו פקוד יפקוד וזה מבואר בשפ"ח הג"ל ע"ש:

אי נמי בקש לגלות את הקץ עד"ו. והנה באמת כל דעביד רחמנא לטב עבד סופו של הדבר הוא לעובה. אלא למראה בני אדם שאיטו יודע מה בסופו סובר שהוא לא טוב. זה"ש בקש לגלות את הקץ היינו שרצה לפעול שיראה אדם מיד הקץ והסוף של הדבר היינו העובה שחלמח מזה. נסתלקה שכינה ממנו. דא"כ תחבטל הבחירה רק לריך להאמין באמונה שכל מה דעביד רחמנא לטב וזוה נעשה באמת טוב וד"ל:

יתר שאת ויתר עו פחו כמים אל חותר. יס לרמז. והנה העיקר לכל דבר ישועה ורחמים הוא המדה שבלנות שיהי' סובל ונשא ולא יהי' דוחק את השעה כידוע. זהו המרומז. יתר שאת ויתר עו פי' יתר שהאדם נשא וסובל יתר עו. אבל פחו כמים היינו הדוחק את השעה. אל חותר אין בזה יתרון ולא מועיל כלום בזה והבן:

פחו כמים אל חותר. ולפי פשוטו הוא דברי קטעורים כפירש"י. ולפי הרמז י"ל אדרבה שהוא ענין צרכה והוא כי טבע המים הוא שיוור ממקום גבוה לנמוך וסס נשאר כי אי אפשר למים לחזור ולעלות למעלה כידוע. וכן יש שיוור ממדרגתו וסס נשאר תלילה. אמנם הלדיק חף שלפעמים הוא יורד ממדרגתו. הוא ירידה לזורך עלי' ולא נשאר שמה רק חוזר ועולה למדרגה גבוה יותר בצחי' והחיות רלוף ושוב כידוע. זהו הצרכה שבידך אוהו. פחו כמים היינו כשיהי' לפעמים יורד ממדרגתו כנ"ל. אל חותר ותשאר שמה כטבע המים רק יהי' ירידה לזורך עלי' כנ"ל והבן:

בסודם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבודי. אמר א"א"ז זוק"ל בשם הרבי ר' אלימלך הקדוש זוק"ל. כי כוננת קרח צודחי לא הי' גאות כפשוטו רק כוננת צודחי הי' עבדות וסודות. אעפ"כ כיון שהי' עש מחלוקה. אמר יעקב אע"ה בסודם אל תבא נפשי איכני רולה בסודות שלהם ובעבדות שלהם כי הוא מעלמא דפרודח וד"ל:

ארוך אפש כי עו ועברתם כי קשה חלקם ביצחק ואפי"ס בישראל. י"ל חלקם ואפי"ס שז על אפש

בבקש לגלות את הקץ ונסתלקה ממנו שכינה ינו שבקש לגלות להם מפרש את הקץ היינו המספר י"ץ שנים שיגכה הקב"ה מן הח' שנים ולא ישמעו רב י"ץ שנים. נסתלקה ממנו שכינה. החייל אומר דברים רים פי' החייל אומר להם הסוד הזה בדברים אחרים נו בלשון נסתר ברמז לא מפורש היינו בלשון פקוד וזו והרמז קץ הגאולה לפון שכתבו כנ"ל והבן. ובנוף יין היכן נאמר שיעקב אמר להם הלאו פקוד יפקוד וזה מבואר בשפ"ח הג"ל ע"ש:

י" בקש לגלות את הקץ היינו שיהי' הקץ בימיו כ"ש צס' ע"ש לדרכס. ונסתלקה ממנו שכינה ינו יין לא בא הזמן. וכיון שראה שעדיין לא הגיע הזמן ט באורך הגלות. החייל אומר דברים אחרים היינו כות שבידך אותם שיתברכו עכ"פ בכ"ט בגלות כדי להם קיום בגולה וד"ל. אי נמי עד"ו. בקש לגלות הקץ פי' לגלות מלשון גלות וגירוש. והענין. והנה דאית קן הימין. ואית קן הימים היינו הילה"ר קן שר. זה"ש בקש לגלות את הקץ היינו לגרש ולהעביר זיה"ר מן עולם. כדרך שרלו הגבי כהה"ג לעשות